

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/16767 en 07/16768 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 1 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juni 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de staatssecretaris een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

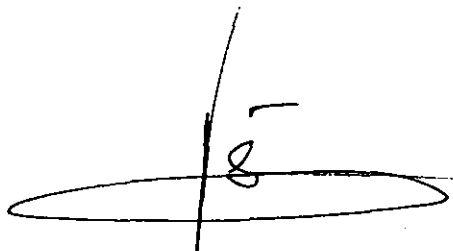
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

348-506.

Verzonden: **06 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/ 16767 en 07/16768 BEPTDN A R03 G02 S7

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 1 juni 2007

inzake:

geboren op
van gestelde Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer: 0704.12.0281,
V-nummer:
verzoeker
gemachtigde: mr. E. Arslan, advocaat te Amsterdam,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE.

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.P.Y Vet, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 12 april 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw2000). Verweerder heeft bij beschikking van 19 april 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 19 april 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking van 19 april 2007. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/16767 BEPTDN A R03 G02 S7. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nieuw-Amsterdam mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 19 april 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 25 mei 2007. Verzoeker is niet ter zitting verschenen, evenmin als gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 07/16767 en 07/16768 BEPTDN A R03 G02 S7

2

Motivering

Standpunten van partijen

Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn asielrelaas - kort weergegeven en voor zover hier van belang - het volgende naar voren gebracht. Verzoeker is afkomstig uit gelegen in Somalië, en behoort wat betreft de (stam-)afkomst tot de Verzoeker en zijn moeder hadden aan huis een kraampje waar zij onder andere thee verkochten. Verzoeker heeft al zijn hele leven problemen met de Moryaan stam door wie de worden onderdrukt. In januari 2007 hebben de Moryaan de arm van verzoekers moeder gebroken en eisten de dagopbrengst van de theeverkoop. Verzoeker heeft toen iemand geslagen. Deze persoon heeft later gedreigd om verzoeker dood te schieten. Verzoeker is naar een stamgenoot gegaan, en heeft van daaruit via Mogadishu het land verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000. Verweerder acht het asielrelaas van verzoeker primair ongeloofwaardig en baseert zich hierbij onder meer op het feit dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit en reisroute vast te kunnen stellen. Overigens ontbeert verzoekers asielrelaas positieve overtuigingskracht. Voorts meent verweerder dat de aanvraag binnen achtenveertig procedures kon worden afgewezen.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de AC procedure is afgedaan. Verzoeker beroept zich op artikel 4 van de Definitierichtlijn. Verweerdens kennelijke weigering om een taalanalyse te laten uitvoeren is in strijd met de in artikel 4 lid 1 neergelegde samenwerkingsverplichting tussen de asielzoeker en de overheid. Verzoeker heeft inmiddels op 7 mei 2007 de Taalstudio verzocht om een taalanalyse uit te voeren. In dit kader doet verzoeker voorts een beroep op artikel 4, lid 5, van de Definitierichtlijn. Ten aanzien van zijn herkomstbepaling wijst verzoeker op het schrijven van prof. Dr. Gerd Baumann, waaruit blijkt dat het onderzoek herkomstbepaling door de IND gebreken in zich bergt.

Verzoeker wijst voorts op het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Zuid-Somalië en op de onomkeerbare gevolgen van een negatieve beslissing in het kader van artikel 3 EVRM. Verzoeker beroept zich in dit kader op de uitspraak van het EHRM van 11 januari 2007, JV 2007/30, inzake

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar, is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze

Zaaknummer: AWB 07/16767 en 07/16768 BEPTDN A R03 G02 S7

3

BPT

HOME

bevoegdheid gewezen.

200

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de asielzoeker om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, voorzover thans van belang, wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens paragraaf C1/5.8.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag van belang:

- de identiteit van de asielzoeker;
- de nationaliteit van de asielzoeker;
- de reisroute van de asielzoeker;
- het asielaanvraag van de asielzoeker.

In paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000 is vermeld, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en indien dit is toe te rekenen aan de

Zaaknummer: AVB 07/16767 en 07/16768 BEPTDN A R03 G02 S7

4

asielzoeker, dat dit reeds voldoende is voor de conclusie dat sprake is van toerekenbaar ontbreken van documenten.

De voorzieningenrechter ziet zich, gelet op het voorgaande, gesteld voor de vraag of verweerder aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen dat hij toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag.

Verweerder heeft verzoeker tegengeworpen dat, hoewel hij heeft verklaard dat hij in het bezit was van een geboorteakte, hij dit document heeft achtergelaten bij zijn moeder, hetgeen toerekenbaar is. Verzoeker heeft voorts verklaard dat hij alle reisbescheiden heeft afgegeven aan de reisagent, hetgeen eveneens toerekenbaar is. Gelet hierop en gelet op hetgeen in C1/5.8.3 Vc 2000 is vermeld, is er naar het oordeel van de voorzieningenrechter voldoende grond voor het oordeel dat sprake is van toerekenbaar ontbreken van documenten.

Gezien het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 kunnen tegenwerpen. Dit betekent dat de voorzieningenrechter zich vervolgens gesteld ziet voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in het relaas hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, alsmede de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, behoort primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan door de rechter slechts terughoudend worden getoetst.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder - middels een taalanalyse - nader onderzoek had moeten doen naar de door verzoeker gestelde identiteit en nationaliteit. De voorzieningenrechter volgt verzoeker hierin niet. Verweerder heeft gemotiveerd aangegeven dat de kennis van verzoeker met betrekking tot zijn geboorte- en woonplaats en zijn directe leefomgeving beperkt en op onderdelen onjuist is, en dat hij voorts onjuiste informatie heeft verstrekt over zijn stamafkomst. Vorenstaande is door verzoeker niet gemotiveerd weersproken. Verzoekers enkele, niet nader onderbouwde, verwijzing naar een stuk van Gerd Baumann, inzake een "onderzoek herkomstbepaling" van een tweetal Soedanese vreemdelingen, kan niet afdoen aan verweerders bevindingen in de onderhavige zaak. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij van Somalische afkomst is en dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig wordt geacht.

Verzoekers beroep op artikel 4, eerste lid, van de Europese Definitierichtlijn (2004/83) wordt door de voorzieningenrechter evenmin gevolgd, nu verzoeker geen documenten ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute heeft overgelegd, verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst niet worden geloofd, en overigens niet is gebleken en ook niet nader is onderbouwd dat niet aan de uit deze richtlijn voortvloeiende bepalingen zou zijn voldaan. Verzoekers beroep op het vijfde lid van voormeld artikel van de Definitierichtlijn faalt eveneens, reeds nu verweerder zoals hiervoor overwogen, in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid heeft kunnen concluderen.

Zaaknummer: AV 07/16767 en 07/16768 BEPTDN A R03 G02 S7

5

Ten aanzien van verzoekers verwijzing naar de uitspraak van het Hof van Justitie in Straatsburg van in de zaak tegen de Staat der Nederlanden (194804 onder nr. 135, 136, 137) overweegt de voorzieningenrechter dat de enkele niet nader onderbouwde verwijzing naar voornoemde uitspraak, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot verzoekers nationaliteit en identiteit, onvoldoende is om tot een ander oordeel te leiden.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvragen terecht in het kader van de AC-procedure afgewezen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer AWB 07/16768 BEPTDN A R03 G02 S7 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer AWB 07/16767 BEPTDN A R03 G02 S7, ongegrond.

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. B.I. Klaassens, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier op 1 juni 2007.

Afschrift verzonden:

- 1 JUN 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

altadvocaten

MR E. ARSLAN : MR B.D. IJT : MR M. TERPSTRA

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3392	
B	- 7 JUN 2007
ZAAKNR. 200703942	
AAN:	1/2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger beroep
 Vreemdelingenzaken
 Per faxnr. 070-3651380

Amsterdam, 7 jun. 07

BETREFT: APPELSCHRIFT

Appellant :
 Verblijvende :
 Geboortedatum :
 Nationaliteit : Somalische
 IND-nr. : 0704.12.0281

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 222, 1054 SE, ten kantore van Altadvocaten.

verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr. Awb 07/16767, d.d. 1 juni 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als **productie 1**.

Grief 1

De rechtbank overwoog:

"Verzoekers beroep op artikel 4, eerste lid, van de Europese Definitierichtlijn (2004/83) wordt door de voorzieningenrechter evenmin gevolgd, nu verzoeker geen documenten ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute heeft overgelegd, verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst niet worden geloofd, en overigens niet is gebleken en ook niet nader is onderbouwd dat niet aan de uit deze richtlijn voortvloeiende bepalingen zou zijn voldaan. Verzoekers beroep op het vijfde lid van voormeld artikel van de Definitierichtlijn faalt eveneens, reeds nu verweerder zoals hiervoor overwogen, in redelijkheid tot ongelooftwaardigheid heeft kunnen concluderen.

Appellant kan zich ermee niet verenigen om de navolgende redenen.

Immers appellant heeft niet bestreden dat het aan hem is om zijn nationaliteit, identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Daarentegen heeft appellant zakelijk samengevat betoogd dat hij, gelet op zijn achtergrond, in dezen in bewijsnood verkeert en dat nu verweerder hem niet met een taalanalyse tegemoet wil komen, hij zelf een taalanalyse heeft aangevraagd om zijn nationaliteit en herkomst alsnog aannemelijk te maken.

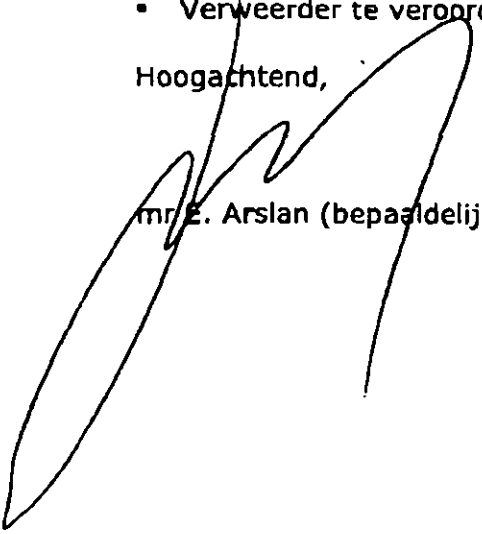
Door voorbij te gaan aan de aangevraagde taalanalyse hebben de rechtbank en verweerder appellant de mogelijkheid ontnomen om alsnog aan zijn bewijslast te voldoen. Dit is volgens appellant in strijd met artikel 4 lid 1 en juncto 5 van de Definitierichtlijn (2004/83) aangezien appellant een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken.

Petitum

Redenen waarom appellant u verzoekt:

- Het hoger beroep gegrond te verklaren;
- De bestreden uitspraak te vernietigen;
- De bestreden beschikking te vernietigen;
- Verweerder te veroordelen tot betaling van de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr. E. Arslan (bepaaldelijk gevolmachtigde)